

[Arbejdsministeren.]

ratet, arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingen i København om de retningslinier, der følges ved sager om vægring ved anvisning af arbejde fjernt fra hjemstedet.

Det vil derfor ikke være rigtigt på nuværende tidspunkt at tage stilling til, hvorvidt der er behov for en ændring af arbejdsløshedslovens bestemmelser.

Af *Guldberg* til finansministeren (17. august 1972):

„Vil ministeren ændre reglerne for ejendomsvurderingen, således at den 15. almindelige vurdering bliver efter ejendommens virkelige værdi i handel ogandel i uprioriteret stand?“

Begrundelse.

Efter de oplysninger, der er fremkommet i dagspressen, kan man forvente nye meget store stigninger i ejendomsværdierne ved den 15. almindelige vurdering. Ser man, hvor disse stigninger stammer fra, viser det sig, at de ikke alene skyldes afsmitning fra de meget høje priser i boligbyggeriet og fra de gamle ejendomme, men også fra selve vurderingssystemet, som efter gældende lov pålægger vurderingsmyndighederne at omregne de faktiske værdier i handel ogandel til en pris, der kaldes prisen ved normal prioritering.

Med de forhold, der har rådet i boligbyggeriet i de senere år og på rentemarkedet, betyder denne regel, at samtlige ejendomsværdier oppumpes ved hver ny vurdering til en kunstig høj værdi, bestemt af, hvordan renten i nybyggeriet for tiden er. D. v. s. kunstigt skabte papirværdier skaber helt urealistiske forestillinger om ejendommens virkelige værdi og yder derfor et væsentligt bidrag til stigningen i priserne på fast ejendom.

For alle, der bor i egen bolig, indebærer systemet en risiko for eller i visse tilfælde en sikkerhed for, at de kommer til at betale forhøjede indkomstskatter, formuesskatter og ejendomsskatter af disse „papirværdier“.

Finansminister *Grünbaums* svar (23. august 1972):

Ifølge vurderingslovens § 10, stk. 3, skal der ved ansættelsen af ejendomsværdien regnes med sædvanlige prioriteringsforhold. Dette vil i praksis sige, at ejendomsværdien ansættes til den værdi i handel ogandel, som ejendommen ville have, hvis den var prioriteret som almindeligt for tilsvarende solgte ejendomme, uanset hvorledes den faktisk er prioriteret. Reglen er udtryk for et lighedsprincip. Ejerens individuelle økonomiske forhold bør være uden betydning for den ejendomsbeskatning, der er hovedformålet med ejendomsvurderingen. Skal reglen ændres, så at vurderingen, som af spørgeren foreslået, sker på grundlag af ejendommens værdi i uprioriteret stand, kræves en lovændring. En sådan ændring vil betyde, at et stort statistisk materiale vedrørende de ejendomssalg, der er sket siden sidste almindelige vurdering, kun kan anvendes med store korrektioner. Da der kun omsættes ganske få uprioriterede ejendomme, foreligger der ikke et erfaringsmateriale, hvorpå man kan bygge, hvorfor disse korrektioner måtte ske ud fra fiktive forudsætninger.

Vejledningen til vurderingsrådene og materialet til forvurderingerne skal foreligge senest 1. november 1972, hvis 15. almindelige vurdering skal ske til det fastsatte tidspunkt, den 1. april 1973. Jeg anser det for umuligt, at man inden 1. november 1972 kan have det fornødne materiale, når principperne for dette først skal fastsættes ved en lovændring.

Der henvises i begrundelsen for spørgsmålet til, at forholdene for boligbyggeriet og på rentemarkedet i kraft af den nævnte regel i vurderingslovens § 10 vil føre til, at samtlige ejendomsværdier oppumpes kunstigt, hvilket vil skabe urealistiske forestillinger om ejendommenes virkelige værdi og bidrage væsentligt til stigningen i priserne på fast ejendom.

Spørgeren overvurderer efter min opfattelse betydningen af det øjeblikkelige rente-